

Temavideo: 'Gør fremskridt – eller dø' Dansk udskrift

Progress – or die

LPac Video

Med dansk udskrift

På grund af emnets aktualitet udlægger vi denne LaRouchePAC-video, som er fra 13. april, 2012:

... den første atombombe blev kastet over Hiroshima, en militærbase ... Vi vil fortsætte med at bruge den, indtil vi fuldstændig har ødelagt Japans evne til at ...

Kennedy 1963: » ... i Berlin eller på Cuba vil en krig i dag eller i morgen, hvis den blev en atomkrig, ville den ikke være som nogen anden krig i historien. En fuldt optrappet udveksling af atomvåben, der varede under 60 minutter, kunne, med de våben, der nu findes, udslette mere end 300 millioner amerikanere, europæere og russere, såvel som utalte millioner andre steder, og de overlevende, som formand Khrusjtjov advarede det kommunistiske Kina om, de overlevende ville misunde de døde. Hvis blot én term nuklear bombe blev kastet på en amerikansk, russisk eller anden by, hvad enten den blev udløst ved et uheld eller med overlæg, af en galning eller af en fjende, af en større nation eller af en mindre, fra et hvilket som helst hjørne af verden, kunne denne ene bombe udløse mere destruktiv kraft over denne ene, hjælpeløse by end alle de bomber, der blev kastet under Anden Verdenskrig.«

2012: I dag, næsten halvtreds år efter disse ord af præsident

Kennedy, hænger den termonukleare krigs sky stadig over vore hoveder. Konfronteret med sammenbruddet af verdens monetaristiske system er Det britiske Imperiums fremstød for generel krig allerede i gang. Fra mordet på Gaddafi i Libyen til fremstødet for en militær intervention i Syrien, og til Israels fremstød for et angreb på Iran, skubbes verden frem mod randen af generel krig. I en æra med termonukleare våben betyder generel krig en termonuklear krig. Det betyder ikke blot utænkelige mængder af død og ødelæggelse; det er en trussel mod vor arts blotte eksistens. Men denne aktuelle, dødbringende tingenes tilstand behøver ikke at eksistere.

(Ronald Reagan) »... lad os vende os mod videnskab og teknologi, der har frembragt vor storslåede industribasis og givet os den livskvalitet, som vi i dag nyder. Hvad, om frie mennesker kunne leve trygt i visheden om, at deres tryghed ikke hvilede på truslen om amerikanernes evne til at levere et omgående gengældelsesangreb for at afskrække et sovjetisk angreb, hvis vi kunne opfange og ødelægge strategiske ballistiske missiler, før de nåede frem til vor eller vore allieredes jord? Jeg ved, at dette er en formidabel teknisk opgave, en opgave, som ikke ville blive fuldført før ved slutningen af dette århundrede, men er det ikke enhver investering værd at befri verden fra truslen om atomkrig? Det ved vi, at det er. Jeg opfordrer vort lands videnskabelige samfund, som gav os atomvåben, til nu at anvende deres storslåede talenter i verdensfredens tjeneste, til at give os midlerne til at gøre disse atomvåben impotente og overflødige.«

Lyndon LaRouche: »Den fremgangsmåde, vi må anvende, hedder 'trinvis strategisk ballistisk missilforsvar'. Den første forsvarslinje er laservåben, hvis opgave er at ødelægge sovjetiske missiler i samme øjeblik, disse missiler udløses ...« Det strategiske Forsvarsinitiativ, udviklet af Lyndon LaRouche og vedtaget af Ronald Reagan, var på randen af at blive til virkelighed, et fælles amerikansk-sovjetisk, rumbaseret,

ballistisk missilforsvarssystem, der tog nye fysiske principper i anvendelse, såsom de sovjetiske stråle-partikel-lasere, samt andre, endnu ikke opfundne teknologier, der ville gøre våbnene overflødige. Men SDI blev ikke til noget. Det britiske Imperiums hånd greb ind for at standse menneskets fremskridt. Gennem Det britiske Imperiums sovjetiske marionetter, Yuri Andropov og Mikael Gorbatsjov, sammen med de britiske marionetter i USA, blev SDI-forslaget lukket ned, og i stedet for et program uden fortilfælde med videnskab som drivkraft, fik vi London-Wall Street svindelnummeret, et svindelnummer, som nu har bragt hele det transatlantiske område på denne planet til en elendig tilstand af fysisk-økonomisk sammenbrud, et svindelnummer, der har bragt os til randen af termonuklear krig.

»Skønsmæssigt 30.000 mennesker marcherede gennem Athen i torsdags i den anden protestbølge mod ... Molotov-cocktails, to tænder med gas, og sten flyver gennem luften«

Lyndon LaRouche: »Hvis SDI ikke var blevet droppet, ville vi ikke befinde os i dette rod i dag. Vi havde ret; jeg havde især ret, og de, der ikke lyttede til mit budskab, mislykkedes, og var fiaskoer, og alle de ting, som de ikke gjorde, og som de skulle have gjort, var det, der muliggjorde den aktuelle trussel om den omgående udslettelse af den menneskelige art.«

Der findes mere end 20.000 atomsprænghoveder. Hvad, hvis de blev taget i anvendelse? Vore ubåde af Ohio-klassen symboliserer USA's ødelæggelseskapacitet. Hver af disse ubåde kan rumme op til 24 Trident-missiler, missiler, der kan flyve med en hastighed af over 13.000 mil i timen og ramme mål 7.000 mil borte. Hvert missil er udstyret med 4-8 atomsprænghoveder; enten W-76 sprænghovedet med en ladning på 100 kiloton, eller den mere destruktive W-88 med en ladning på 475 kiloton. Til sammenligning havde Littleboy, atombomben, der blev kastet over Hiroshima, en ladning på 14 kt, og Fatman, der blev kastet over Nagasaki, 23 kt. De var atombomber. I dag har vi

at gøre med termonukleare bomber, der hver er 8-40 gange kraftigere end Hiroshima. Med 4 W-88 sprænghoveder i hver Trident-missil, og med 24 missiler på hver ubåd, og med 14 amerikanske ubåde, der er bevæbnet med disse, bliver det til næsten 400 sprænghoveder med hver en ladning på 475 kt – en kolossal ødelæggelsesevne.

I Rusland har deres interkontinentale missil, SS-27, en rækkevidde på 6.500 mil og bærer en ladning på 550 kt. Eller tag Ruslands SS-18, med kælenavnet 'Satan', af hvilke man har kendskab til 6 eksisterende, og som har en rækkevidde på 10.000 mil og kan levere et enkelt sprænghoved med en ladning på 8.000 kt! Hvis 'Satan' blev udløst over New York City, ville storbrandens radius, inden for hvilken alle mennesker ville dø inden for 24 timer, være omtrent 4 mil.

I Kina har de DF 5A, der kan udstyres med et enkelt sprænghoved med en ladning på 4.000 kt eller med 4-6 sprænghoveder med hver sit mål, og hver med en ladning på mellem 150 og 300 kt; dette interkontinentale ballistiske missils rækkevidde er på 8.000 mil, hvilket gør USA's vestkyst til et meget let mål.

Hvis vi kom ind i en global, termonuklear konflikt, ville vi på få minutter gøre en ende på civilisationen, som vi kender den. Storbyer over hele kloden ville forsvinde fra landkortet; milliarder af mennesker vil være døde, og som Kennedy citerede, ville 'de levende misunde de døde'. Men betyder dette udslettelse? Ud over død og ødelæggelse på jordens overflade har en termonuklear krig evnen til at transformere Jordens klima. Ligesom eksplosionen fra en stor vulkan, som Tamboras udbrud i 1815 i Indonesien, der lukkede sollyset ude og frembragte 'året uden sommer', således kan også eksplosionerne fra termonukleare våben forårsage globale klimaforandringer. Man skønner, at udveksling af blot 15 bomber af Hiroshima-størrelse mellem Pakistan og Indien, hvilket udgør langt mindre end 1 % af verdens atomarsenal, ville skabe klimaforandringer uden fortilfælde i

menneskehedens historie, hvis de blev kastet over kæmpebyer i hvert af disse lande. 5 mio. tons sort kulstofrøg ville blive sluppet ud i den øverste troposfære, og ville dernæst, når den først blev opvarmet af Solen, blive løftet endnu højere op, i stratosfæren. Man skønner, at denne røg ville sprede sig i løbet af 49 dage og lægge en dyne over hele Jorden og lukke tilstrækkeligt af for sollyset til at skabe et klima som i den lille istid. Hvis verden kom ind i en global konflikt, hvor man brugte en tredjedel af verdens atomarsenal, ville der dannes så meget røg, at Solens stråler ville blive udelukket fra at nå Jordens overflade og få temperaturerne til at falde under frysepunktet i månedsvis over hele kloden og dræbe praktisk talt alle fotosyntese-processer, og dermed alt liv, der er afhængig af dem. Hvor svovlpartiklerne fra et vulkanudbrud forbliver luftbårne i omtrent 2 år, kunne røgen fra atom-ekspllosioner vare i et årti. Oven i død og ødelæggelse af storbyer over hele kloden, ville selve Jordens biosfære, den skrøbelige indpakning, som det har taget milliarder af år at udvikle frem til det stadie, hvor menneskeligt liv kunne eksistere, blive ødelagt. Vi taler virkelig om masseudslettelse af den menneskelige art.

Men det behøver ikke ske.

Alt imens de monetaristiske nationer smuldrer, bevæger nationer som Rusland og Kina sig væk fra en monetaristisk økonomi og satser på en politik med skabelse af fysisk rigdom, storstilet økonomisk udvikling og pionerprojekter inden for den arktiske udviklings og menneskets kolonisering af rummets nye, fremskudte grænser. Rusland har inviteret USA til at gå sammen med sig i eventyret om denne nye, fremskudte grænse. Rusland har ikke alene foreslået et fælles program til udvikling af Beringstrædet, men Rusland har tilbudt principperne om 1980'ernes SDI tilbage til USA i form af Det strategiske forsvar af Jorden. Foreløbig har USA valgt at klamre sig til sine fantasier om Wall Street og City og London.

(Den britiske dronning) »... i dag er USA fortsat vor vigtigste allierede ... «

I stedet for at tage imod Ruslands tilbud om fælles økonomisk udvikling, spiller USA rollen som syndeboek for det smuldrende, Britiske Imperium. Alt imens Rusland og Kina nægter at underkaste sig imperiesystemet, bruger Det britiske Imperium USA's våbenarsenal til at forsøge at true dem til underkastelse. Det er dette sammenstød mellem imperiesystemet og kampen om den menneskelige arts overtagelse af styringen af planeten, som driver os frem mod krig.

Hvis vi fjerner Barack Obama fra Det hvide Hus, fjerner vi USA's våbenarsenal fra briternes kontrol og vælter skakbrættet. Ved at fjerne Barack Obama åbner man op for, at USA kan arbejde seriøst med både Rusland og Kina, og for, at Amerikas pionerånd, som gav verden 'et frihedens tempel og et håbets fyrtårn', atter kan blive udløst.

(JFK) »Verden har før været tæt på krig, men nu har mennesket, som har overlevet alle tidligere trusler mod sin eksistens, taget evnen til at udslette sin egen art mere end syv gange i sine dødelige hænder. I aften står jeg her, med ansigtet mod vest, på det sted, der engang var den store, fremskudte grænsepost; fra det land, der strakte sig 3000 mil bag os, opgav pionererne deres sikkerhed, deres tryghed og undertiden deres liv for at bygge vort nye Vesten. De holdtes ikke tilbage af deres egne tvivl, eller var fanger af en gevinst for sig selv. De var fast besluttet på at skabe den nye verden, stærk og fri, et eksempel for verden, på at overvinde dens farer og dens vanskeligheder, og besejre de fjender, der truede indefra og udefra. Nogle ville sige, at denne kamp er forbi, at alle horisonterne er udforsket, at alle kampene er blevet vundet, at der ikke længere er nogen fremskudt, amerikansk grænse, men jeg er sikker på, at ingen ville erklære sig enig i denne stemning, for alle problemerne er ikke løst, og alle kampene er ikke vundet, og vi står i dag på randen af en ny, fremskudt grænse, 1960'ernes fremskudte

grænse, med ukendte muligheder og farer, uopfyldte håb og uopfyldte veje; den nye, fremskudte grænse er her, hvad enten vi søger den eller ej; denne nye, fremskudte grænse er de områder i rummet, der ikke er kortlagt, uløste spørgsmål om fred og krig, uvidenhedens og fordømmenes ubesejrede provinser, ubesvarede spørgsmål om fattigdom og overskud. Men jeg er overbevist om, at tiden kræver forestillingsevne og mod og vedholdenhed. Jeg beder hver af Jer om at være pioner i denne nye, fremskudte grænse. Min opfordring er til de unge af hjertet, uanset alder, til de stærke i ånden, uanset parti, til alle, der imødegår skriftens opfordring: 'Vær stærk og modig, vær ikke bange, lad dig ikke skræmme'. Hvis vi har modet og viljen, kan vi komme igennem en tid, hvor vi ikke alene vil blive vidne til nye gennembrud inden for ødelæggelsesvåben, men også et kapløb om herredømmet over himlen og regnen, havene og tidevandet, den fjerne side af rummet og menneskets egen ånd, det er spørgsmålet om den nye, fremskudte grænse, det er det valg, som vor nation må træffe, hele menneskeheden afventer vor beslutning, en hel verden ser hen til, hvad vi vil gøre, og vi kan ikke svigte denne tillid, og vi kan ikke undlade at forsøge.« (Bifald)

Den nye, fremskudte grænse er ikke en række løfter, det er en række udfordringer. Det appellerer til vor stolthed, ikke til vor tryghed. Det kræver forestillingsevne og mod og vedholdenhed. Se, hvad menneskeheden er i stand til. Vi er en mægtig, geologisk kraft. Hvordan kan det være, at termionuklear fusion kun er blevet anvendt til at skabe masseødelæggelsesvåben? Hvorfor har vi ikke anvendt den som middel til at drive et bemanded rumfartøj til Mars? Hvorfor er vi aldrig vendt tilbage til Månen? Hvorfor opgav vi Kennedys drømme om den nye, fremskudte grænse? For da briterne myrdede Kennedy-brødrene, underkastede vi os de regler, som oligarkiet fastlagde. I dag står vi på randen af en ny, fremskudt grænse; men for at opnå den må vi tilintetgøre det oligarkiske princip. Det holder os ikke alene tilbage; det truer med at udslette vor art.

Det er nu, vi må vælge enten at gøre videnskabelige fremskridt
– eller dø.